

Богъ. Следъ духа и душата идатъ ума и сърдцето, сжщо фактори въ човѣшкия животъ. И чрезъ тѣхъ се проявява Богъ. Затова казваме, че грънчарьтъ е факторъ, а не грънцитъ. Науката и религията сж срѣдства за човѣка, а не целъ. Благодарете имъ, безъ да ги боготворите, безъ да имъ се кланяте. Нѣкои турятъ на първо мѣсто въ живота си религията, а други я отричатъ. Първитъ казватъ, че не може да се живѣе безъ храмове, вторитъ не ги признаватъ. Питамъ: Ако Богъ живѣе въ тебе, имашъ ли нужда отъ храмове? Направете тѣлото си чисто и свето, да бжде храмъ, въ който Богъ да живѣе. Който не умира, има ли нужда отъ паметникъ? Тамъ, дето Богъ живѣе, нѣма смъртъ. Затова Христосъ казва на ученицитъ си: „Идете и проповѣдвайте въ свѣта, и азъ ще бжда съ васъ до скончанието на вѣка“. Какво показва този стихъ? — Че Христовитъ ученици и доднесъ живѣятъ и проповѣдватъ Словото Божие по свѣта. И Христосъ не е престаналъ да проповѣдва. И доднесъ още Той проповѣдва и въ Америка, и въ Англия, и въ Франция, и въ Германия, и въ Русия, и въ Япония, и въ Китай. Словото Му се чува по цѣлия свѣтъ. Има хора, които сж виждали и апостолитъ, и Христа и се разговаряли съ тѣхъ. Христосъ обикаля всички държави, дохождалъ е и въ България и си е заминавалъ. Чудно се вижда това на хората, защото тѣ очакватъ Христа да дойде отгоре, отъ облацитъ, придруженъ съ ангели. На когото очитъ сж отворени, той вижда нѣщата. Който не вижда, той очаква Христа да слѣзе на земята въ плътъ, да се яви между хората и тогава да повѣрватъ.

Сега, да оставимъ настрана въпроса, какъ ще дойде Христосъ на земята. Ние не говоримъ за невидимия Христосъ, но за онзи Христосъ, Когото всички могатъ да видятъ. Ние говоримъ за реалния Христосъ. Ние не се занимаваме съ снѣща и съ видения на хората. Какво виждатъ хората, какво сънуватъ, това е тѣхна работа. Важно е, всѣки човѣкъ да познава себе си, своя животъ, да знае въ какъвъ свѣтъ се движи и какво прави. Понеже живѣете въ разумната природа, трѣбва да изхвърлите отъ ума си невежеството и отъ сърдцето си — проказата, да очистите тѣлото си. Следъ всички блага, които ви сж дадени, вие се осмѣлявате да питате, обича ли ви Богъ. Това е все едно, да пита-